

Rentmeesterschap Gebedsweek – God eerst

14 -21 september 2024 - Volwassenen

Inhoud

<i>Voorwoord—Verblijd, onderzoek en herstel .....</i>	<i>3</i>
<i>Dag 1—Een intieme relatie met God ervaren .....</i>	<i>5</i>
<i>Dag 2—Je gebedsleven bevorderen .....</i>	<i>10</i>
<i>Dag 3—Het aanleren van goede relaties in Gods gezin.....</i>	<i>15</i>
<i>Dag 4—Duurzame gezonde gewoonten ontwikkelen.....</i>	<i>20</i>
<i>Dag 5—Getuigen van een persoonlijke Verlosser.....</i>	<i>26</i>
<i>Dag 6—Structuur aanbrengen en de sabbat houden .....</i>	<i>30</i>
<i>Dag 7—Gods school van vertrouwen .....</i>	<i>34</i>
<i>Dag 8—Onmogelijke gevers.....</i>	<i>39</i>

Voorwoord—Verblijd, onderzoek en herstel

Enige tijd geleden gingen we met een groep vrienden naar een recreatiepark voor een dag uit. Onze chauffeur was een vriend die er eerder geweest was en hij vervoerde ons vol vertrouwen. Het was de bedoeling dat we er twee uur over zouden doen om op de plaats van bestemming te komen. Toen er meer dan twee uur verstreken waren, adviseerden we onze chauffeur om zijn routeplanner aan te zetten. Hij weigerde dat en verzekerde ons ervan dat we er bijna waren. Toen we inmiddels zo'n drie uur onderweg waren, zonder zicht op het park, begonnen onze vrolijke gesprekken te verstommen. Onze chauffeur voelde dat het vertrouwen in hem behoorlijk geslonken was. Stilletjes parkeert hij aan de kant van de weg, trok de handrem aan en activeerde zijn routeplanner. De groep ontdekte dat er anderhalf uur eerder een afslag gemist was. Ze barsten in lachen uit en tot op de dag van vandaag wordt onze vriend geplaagd dat de weigering om te stoppen een hele dag in puin kan gooien.

Aan het einde van ieder jaar is onze jaarlijkse 'God eerst' opwekkingsweek voor rentmeesterschap de tijd om op de pauzeknop te drukken en onze vele bezigheden even een halt toe te roepen. Het departement van rentmeesterschap moedigt iedereen aan deel te nemen aan deze bewuste pauze om zich te verblijden, om te onderzoeken en om te herstellen. Net zoals muziek, brengen ook pauzes schoonheid en vorm. Laten we de verleiding weerstaan om non-stop door te gaan tot we weer tegen een nieuw jaar aanbotsen.

Een pauze om ons te verblijden

Albert Einstein verklaart de noodzaak voor mensen om 'te pauzeren om je te verwonderen en vol ontzag stil te staan.' Job ontving op soortgelijke een uitnodiging om even te pauzeren nadat hij zijn pijnlijke reis had afgesloten: 'Laat dit tot je doordringen, Job, sta even stil en heb oog voor Gods wonderen.'¹ Helaas zijn de uitdagingen en plezierige momenten in het leven vaak zo intensief dat ze het gezicht van God voor ons kunnen verbergen. Was dat jouw ervaring in het afgelopen jaar? Beëindig het jaar niet zonder te reflecteren op Gods liefde, zijn aanwezigheid en zijn tussenkomst ten gunste van ons. Onze mogelijkheid om het nieuwe jaar als blijde christenen

---

¹ Job 37:14

te beginnen hangt af van onze mogelijkheid om te pauzeren, te rekenen op en ons te verblijden in Gods zegeningen. Laten we met elkaar de Heer in deze week lofprijzen.

Een pauze om te onderzoeken

De stromingen in het leven zijn zo sterk dat ze ons gemakkelijk van ons ankerpunt kunnen laten afdrijven zonder dat we dat door hebben. De apostel Paulus waarschuwde al tegen deze realiteit en raadt de gelovigen aan: ‘Onderzoek bij uzélf of het geloof uw leven bepaalt, stel uzelf op de proef.’² Een pauze op het goede moment is noodzakelijk om onder de leiding van de Geest introspectie toe te passen bij jezelf. De diverse meditatieën uit Gods Woord, die ‘in staat (zijn) de opvattingen en gedachten van het hart te ontleden,’³ helpen ons met een frisse blik naar onszelf te kijken door goddelijke lenzen.

Een pauze om te herstellen

Ten tijde van Nehemia, na de machtige prestatie van het herbouwen van de muur van Jeruzalem, ervoer Israël een tijd van diepe geestelijke opwekking.⁴ Iedere dag werden de activiteiten stilgelegd en kwam men samen in een heilige samenkomst om het Woord van God te lezen en te horen. Als gevolg daarvan huilden de mensen en beleden hun zonden omdat zij verstrikt geraakt waren in praktijken die tegen Gods wil waren. Het eindigde met nieuwe besluiten en voornemens: ‘Op grond van dit alles gaan wij een verbintenis aan en stellen die op schrift.’⁵ Het was een pauze om te herstellen en te vernieuwen. Het is ons gebed dat Gods volk in het heden deelneemt aan betekenisvolle gesprekken over opwekkingen die nodig zijn en dat er nieuwe verbintenissen gesloten worden voor het nieuwe jaar onder leiding van de heilige Geest.

GC, Stewardship Ministries

---

² 2 Korintiërs 13:5

³ Hebréeën 4:12

⁴ Nehemia 8 en 9

⁵ Nehemia 10:1

Dag 1—Een intieme relatie met God ervaren

Door Derek J. Morris

Ik neem jullie vandaag, aan het begin van de jaarlijkse opwekkingsweek, mee naar een zeer bekende tekst uit de Bijbel. Als ik je de eerste twee woorden geef, zijn de meeste mensen al in staat de tekst af te maken. Ben je er klaar voor? ‘Wees stil . . .?’ Je hebt het goed geraden. ‘En weet dat Ik God ben.’ De tekst staat aan het einde van een lied in de Bijbel, geschreven door de zonen van Korach: ‘Staak de strijd, en erken dat Ik God ben, verheven boven de volken, verheven boven de aarde.’⁶

Wie is God?

Sommige aanhangers van New Age filosofieën zouden de tekst als volgt interpreteren: ‘Wees stil en weet dat *ikzelf* God ben.’ Laat in de jaren 1980 verheugde actrice Shirley MacLaine, die door veel mensen gezien wordt als hogepriesteres van de New Age beweging, een groot publiek door met open armen aan de kust van de Stille Oceaan te staan en te zingen: ‘Ik ben God. Ik ben God. Ik ben God.’

Is dat wat de tekst betekent? Moeten we met elkaar roepen: ‘Ik ben God?’ Nee. Je hoeft niet veel van de psalm te lezen voordat je erachter komt dat je niet God bent. Dit geïnspireerde lied in de Bijbel verkondigt niet: ‘Je bent jezelf tot hulp en je bent je eigen kracht. Je bent een zeer aanwezige hulp in moeilijkheden.’ Nee. De psalm begint met de volgende woorden: ‘God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in de nood. Daarom vrezen wij niet, al wankelt de aarde en storten de bergen in het diepst van de zee.’⁷

De rest van de Bijbel verklaart duidelijk dat wij niet God zijn. Luister naar deze woorden van de Heer, die door de profeet Jesaja zijn opgeschreven: ‘Mijn getuige zijn jullie – spreekt de HEER –,

---

⁶ Psalm 46:11

⁷ Psalm 46:2-3

mijn dienaar, die Ik uitgekozen heb opdat jullie Mij zouden kennen en vertrouwen, en zouden inzien dat Ik het ben. Vóór Mij is er geen god gevormd, en na Mij zal er geen zijn. Ik, Ik ben de HEER! Buiten Mij is er niemand die redt.⁸ Wij zijn niet God. De Heer, Hij is God. Shirley MacLaine en alle andere New Agers die menen dat wij God zijn, hebben het bij het verkeerde eind.

Wees stil

Wat betekent deze bekende tekst? Een van de sleutels voor het begrijpen van deze passage in de Bijbel is te onderzoeken wat de betekenis is van het eerste werkwoord. In Nederlandse vertalingen vinden we woorden als 'Laat af,' 'Geef het op,' 'Staak de strijd.' De zonen van Korach die de psalm schreven onder inspiratie van de heilige Geest, gebruiken niet het gangbare Hebreeuwse woord *damam*, wat 'wees stil' betekent. Het Hebreeuwse woord dat in Psalm 46:11 wordt gebruikt is *raphah*, en de basisbetekenis, volgens de *Young's Analytical Concordance*, is 'laten gaan,' 'loslaten.' Letterlijk: 'Laat los en weet dat Ik God ben.'

Enkele vertalingen van hetzelfde vers:

'Staak de strijd, en erken dat Ik God ben' (NBV21).

'Stop met de strijd, en weet dat de Heer God is.' (BGT)

'Geef het op en weet dat Ik God ben.' (HSV)

'Laat af en weet, dat Ik God ben.' (NBG51; SV)

Sommige Bijbelcommentatoren menen dat dit woord van de Heer gericht is aan de vijanden van Gods volk – degenen naar wie verwezen wordt in Psalm 46:10, van wie de bogen en speren gebroken zullen worden en waarvan de wagen verbrand worden. Sommige commentatoren vertalen de tekst als: 'Laat Mijn volk met rust en weet dat Ik God ben. Ik zal verhoogd worden onder de volken. Ik zal verhoogd worden op aarde.' Dat is zeker een interessante en mogelijke interpretatie.

---

⁸ Jesaja 43:10-11

Maar toch meen ik dat de Heer ook spreekt tegen degenen die op Hem vertrouwen. God reageert op de belijdenis van degenen die uitroepen 'God is voor ons een veilige schuilplaats, een betrouwbare hulp in de nood.' De Heer doet een oproep aan de mensen die hun vertrouwen op Hem stellen: 'Laat los, doe rustig en weet dat Ik God ben.' Wij hebben dat advies ook nodig aangezien velen van ons een leven leiden vol stress en op een hoog tempo. Steeds maar bezig 24 uur per dag, het hele jaar door (24/7/365). Laat los, trap op de rem, doe rustig.

Weet

Een andere belangrijk werkwoord om te begrijpen in Psalm 46:11 is het werkwoord 'weten.' Wees stil, rem af, doe rustig en *weet* dat Ik God ben. Dit werkwoord dat vertaald is als 'weten' is veel meer dan iets weten over of intellectueel beheersen. Het Hebreeuwse werkwoord *sakal* betekent 'kennen,' 'begrijpen.' Maar het werkwoord dat hier is gebruikt is *yada*, en dat betekent kennen in de zin van een relatie hebben.

Ik hoor de Heer in dit oude Bijbellied tegen ons zeggen: 'Rem af, doe rustig en geniet van een intieme relatie met Mij.' Wat een waardevolle uitnodiging. Het is een leven veranderende relatie die we allemaal hard nodig hebben, nietwaar?

De psalmist David beschreef deze ervaring van afremmen, rustig aan doen en genieten van een intieme relatie met God in één van zijn Bijbelliederen: 'HEER, niet trots is mijn hart, niet hoogmoedig mijn blik, ik zoek niet wat te groot is voor mij en te hoog gegrepen. Nee, ik ben stil geworden, ik heb mijn ziel tot rust gebracht. Als een kind, de borst ontwend, stil op de arm van zijn moeder, zo is mijn ziel in mij.'⁹ Ik geloof dat dit het beeld is van iemand die reageert op de uitnodiging van God: rem af, doe rustig en geniet van een intieme relatie met God.

---

⁹ Psalm 131:1-2

In het laatste boek van de Bijbel nodigt Jezus ons ook uit voor een diepe relatie met Hem: 'Ik sta voor de deur en klop aan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik binnenkomen, en we zullen samen eten, Ik met hem en hij met Mij.'¹⁰ Dat is een diepe ervaring, het delen van een maaltijd en tijd doorbrengen met elkaar.

Toen onze twee zoons nog op de basisschool zaten, keerde ons gezin terug naar ons land van oorsprong. We liepen in de buurt van de Royal Albert Hall, in het hart van Londen en plotseling zagen we een Rolls-Royce voorbij rijden. Nou is dat niet heel bijzonder in dat deel van Londen, maar deze Rolls-Royce voerde een koninklijke vlag en werd begeleid door een motor escorte. Toen de auto langsreed zagen we koningin Elizabeth II op de achterbank zitten. Wat waren we opgewonden. We vertelden al onze vrienden over die bijzondere ervaring toen we terug waren in de Verenigde Staten van Amerika. Maar stel je eens voor hoe we ons gevoeld zouden hebben als de Rolls-Royce naast ons was gestopt, het raampje naar beneden was gegaan en de koningin ons had uitgenodigd op de thee. Dat zou pas spannend geweest zijn. Waarom? Omdat een maaltijd met iemand delen zoveel intiemer is dat iemand met 50 kilometer per uur voorbij zien rijden. Als het al zo geweldig geweest zou zijn om thee te drinken met de koningin, hoe geweldig is het dan wanneer God ons uitnodigt af te remmen, rustig aan te doen en een goede tijd met Hem te hebben?

Ervaar

Hoe kunnen we dat bereiken? Hoe kunnen we het rustiger aan doen en een diepe relatie met God opbouwen? Dat is in het bijzonder een goede vraag voor mensen die, net als ik, nogal hyperactief zijn. Er was geen diagnose voor mij toen ik een kind was. Er werd gewoon gezegd dat ik 'mieren in mijn broek' had. Maar ik ben niet de enige die gehaast is, gestrest en druk, of wel? We moeten allemaal weleens op de rem trappen, rustiger aan doen en meer ruimte maken voor God. Ben je het met me eens?

---

¹⁰ Openbaring 3:20

Hoe zou ons leven eruit zien in de komende dagen van deze opwekkingsweek en in de komende maanden, als we het rustiger aan zouden doen om meer te kunnen genieten van een diepe relatie met God?

- Ik ben er vrij zeker van dat de meesten van ons minder televisie zouden kijken en minder tijd op sociale media zouden doorbrengen.
- We kunnen God vragen ons te helpen de lange lijst van opdrachten en activiteiten los te laten die Hij ons nooit gevraagd heeft te doen.
- Ik geloof dat we meer tijd zouden doorbrengen op plekken waar over God kunnen leren en een diepe relatie met Hem kunnen vieren.
- Waarschijnlijk zouden we nieuwe vrienden maken en oude vriendschappen vernieuwen met mensen die ook bewust afremmen, rustig aan doen om een diepe relatie met God te ervaren.
- We zouden meer tijd in de natuur door kunnen brengen en minder tijd in kunstmatige omgevingen.

Een intieme relatie met God ontstaat niet zomaar. Het vergt een bewuste keuze om af te remmen, rustig aan te doen om de intimiteit te ervaren met je Schepper en Verlosser.

Neem even een moment – denk aan een manier waarop je bewust kunt afremmen en rustiger aan kunt doen om ruimte voor God te maken. Bedenk hoe je het ‘God eerst’ principe deze week in praktijk kunt brengen.

Derek J. Morris
President, Hope Channel International

Dag 2—Je gebedsleven bevorderen

door Dr. David Shim

Iemands devotionele leven kan vaak overgeslagen of gehaast worden in de drukte van het leven. Het kan minder belangrijk lijken, vooral in de drukte van de dagelijkse schema's. De toewijding kan afnemen in tijden van urgentie of stress. Wijdingen kunnen gemakkelijk op een laag plekje van iemands prioriteitenlijst terechtkomen. Het leven van Daniël vertegenwoordigt een radicale toewijding aan devoties, een devotioneel leven dat het waard is om voor te sterven. Hij staat als model en inspiratiebron.

Relevantie van het boek Daniël

Kan het boek Daniël enige praktische invloed hebben op ons leven van vandaag? Is het boek Daniël relevant voor het leven in de 21e eeuw? Het antwoord is te vinden in de woorden van Jezus in Matteüs 24:15, waar Jezus een boekaanbeveling geeft: 'Op een dag zullen jullie iets verschrikkelijks zien: de Grote Verwoester. Die zal staan op de heilige plaats. De profeet Daniël heeft daar al over verteld. (Lezer, probeer te begrijpen wat dat betekent!).' (BGT)

Let op deze ideeën die gevonden worden in Jezus' goedkeuring van het boek Daniël:

1. Daniël is een geïnspireerde profeet, en impliciet is het boek Daniël betrouwbaar.
2. Het boek Daniël moet gelezen en bestudeerd worden.
3. Het boek Daniël zou begrepen worden.
4. De profetieën in het boek Daniël zullen worden vervuld.
5. Daniëls boodschap is relevant en praktisch voor het leven in de eindtijd.¹¹

Jezus stelt dat het boek Daniël relevant is voor het leven in de eindtijd van de 21e eeuw. Daniël betekent letterlijk 'God is mijn rechter'. Laodicea, Gods kerk van de laatste dagen, betekent een 'volk dat geoordeeld wordt'. Daniël is een type van Gods volk dat zal leven in de tijd van het oordeel, vlak vóór de wederkomst van Jezus.

Het boek Daniël kent twee hoofdgenres: verhalen en profetieën. Er zijn acht verhalen; zes van de verhalen geven kenmerken weer die we moeten nastreven als de profetieën in vervulling gaan, en

---

¹¹ Leslie Hardinge, Jesus is My Judge, 1

twee van de verhalen geven kenmerken weer die we moeten proberen te vermijden als de profetieën in vervulling gaan.¹²

Les uit Daniël 6

In dit hoofdstuk was Daniël een oude man, ver in de tachtig. Toch stond hij voor een van de grootste uitdagingen van zijn leven. Net als bij het thema in Daniël 3 wordt aanbidding opnieuw een centraal thema. Daniël was niet aanwezig bij de test op de vlakte van Dura in hoofdstuk 3, maar hoofdstuk 6 verwijderd alle vragen over zijn trouw aan God.

Er bestaan opvallende parallellen tussen Daniël 3, Daniël 6 en het merkteken van het beest:

- Ze brengen vervolging met zich mee vanwege het gehoorzamen van Gods wet.
(Daniël 3:6; Daniël 6:5; Openbaring 12:17)
- Er is sprake van valse aanbidding. (Daniël 3:5; Daniël 6:6–9; Openbaring 13:15)
- Het gaat om het overlijdensbesluit wegens niet-naleving.
(Daniël 3:6; Daniël 6:7; Openbaring 13:15)
- Ze omvatten de redding van de rechtvaardigen door de tussenkomst van God.
(Daniël 3:25–28; Daniël 6:19–23; Openbaring 19:11)

Het verhaal van Daniël en de leeuwenkuil heeft hetzelfde thema als dat van Sadrach, Mesach en Abednego in de vurige oven. En deze twee hoofdstukken lopen parallel met de eindtijdkwestie van het aanbidden van het beest in het boek Openbaring.

Er werd een decreet uitgevaardigd dat iedereen die dertig dagen lang iemand anders dan de koning aanbidt, voor de leeuwen zal worden geworpen. Daniël wist dat het openen van zijn ramen en het bidden tot God die ochtend zijn dood zou betekenen. Daniël zou liever sterven dan zijn toewijding missen.

Daniël's voorbeeld laat een erfenis na van praktische principes voor een devotioneel leven. Ten eerste was Daniels toewijding vastberaden. Devoties hadden in zijn tijd de hoogste prioriteit. Al het andere was secundair. Ten tweede had Daniël een vaste tijd en plaats voor persoonlijke toewijding. Deze regelmaat werd een gewoonte in zijn dagelijks leven.

---

¹² Leslie Hardinge, Jesus is My Judge, 6

Daniëls toegewijde leven werd de basis van zijn erfenis van trouw. Hetzelfde geldt voor Gods volk dat in de laatste dagen leeft; het devotionele leven van Gods mensen in de eindtijd zal het dagelijkse anker worden voor trouw aan God.

Praktische aanwijzingen voor een devotioneel leven:

1. Vraag de Heer om in jou een dieper verlangen naar Hem te creëren.
2. Stel een vaste tijd en plaats vast voor devoties.
3. Bid voordat je begint en vraag de heilige Geest om je te leiden.
4. Kies een passage uit de Bijbel. Je kunt beginnen met praktische boeken zoals Thessalonicenzen of Jakobus.
5. Parafraseer de passage in je eigen woorden in je dagboek of op een vel papier.
6. Vraag God: “Heer, wat probeert U mij door deze passage te vertellen?”
7. Schrijf je gebedsantwoord aan God.
8. Denk de hele dag aan het Bijbelgedeelte.

Neem babystapjes. Begin met slechts een paar minuten per dag en verhoog dit in de loop van de tijd. Als je een dag of dagen mist, wees dan niet ontmoedigd; start ze opnieuw op. Het gaat niet om track record, maar om traject. Bid dat God in jou een dieper verlangen naar Hem zal creëren.

Word ik gered door mijn toewijding?

De Bijbel maakt duidelijk dat we gered worden door genade, door geloof in Jezus Christus alleen. Christen worden is één ding, maar groeien in Christus en onze verbinding met Hem behouden is iets anders. Zoals Jezus zei: het is een relatie tussen wijnranken en takken.

Aanbidding houdt onze verbinding met God als onze bron van kracht in stand. Het aanvaarden van Jezus als onze persoonlijke Verlosser maakt ons levend in Christus. Ons devotionele leven houdt ons levend in Christus door de verbinding met de bron van kracht.

Wat als ik mijn wijdingen mis?

Zoals bij elke gewoonte kan het in het begin lastig zijn om de nieuwe gewoonte van dagelijkse wijdingen aan te leren. En als je mist, geef dan niet op. De Bijbel zegt dat een rechtvaardig

persoon steeds weer opstaat.¹³ Vraag de Heer om je kracht te geven; Hij zal je helpen, want Hij wil niets liever dan dagelijks tijd met je doorbrengen!

Quality time

Relaties zijn gebouwd op quality time. Denk aan mensen die aan het daten zijn; tijd samen doorbrengen is de entiteit waarnaar gezocht wordt en waar hoge prioriteit aan wordt gegeven. Sterker nog, een stel dat geen tijd samen doorbrengt, zal uit elkaar groeien. Het verschil tussen een vriend en een kennis hangt nauw samen met de hoeveelheid vrijwillige tijd die we met het individu doorbrengen. Als we onze relaties serieus nemen, zullen we bewust tijd samen doorbrengen. Tijd samen biedt gelegenheid voor gedeelde ervaringen, gesprekken en het opbouwen van herinneringen.

Onze relatie met God is ook op tijd gebouwd. God beschouwt tijd als zo'n belangrijke factor in onze relatie met Hem, dat Hij de sabbat onmiddellijk na de schepping van de mens heeft ingesteld. De sabbat is een cyclische herhaling die onze relatie met God tot de prioriteit van onze week maakt. Onze dagelijkse toewijding is een cyclische herhaling die onze relatie met God tot de prioriteit van onze dag maakt.

Onze relatie met God kan moeilijk te definiëren zijn; je kunt er op een etherische, vage manier over nadenken. Het begrip tijd en relatie brengt onze verbinding met God echter in tastbare termen. Met andere woorden: geen tijd met God, geen relatie met God. Het is een verrassende realiteit om over na te denken, maar God wacht altijd met spanning om tijd met ons door te brengen en zal ons ontvangen, ongeacht onze staat van dienst.

Persoonlijke reflectievragen:

- Hoe is mijn devotionele leven?
- Wanneer zijn de perioden geweest waarin toewijding consistent was? Inconsequent? In een sleur?
- Wanneer heb je geweldige wijdingen gehad? Wat maakte het verschil?
- Waarom denk je dat het zo moeilijk is om een consistent devotioneel leven te leiden?

---

¹³ Spreuken 24:16

- Wat zijn enkele van de grootste hindernissen voor persoonlijke toewijding?
- Als we niet gered worden door werken, is toewijding dan een werk?
- Kunnen we gered worden zonder een devotieel leven?

Dr. David Shim
Voorzitter van Ouachita Hills College

Dag 3—Het aanleren van goede relaties in Gods gezin

Door Robert Osei-Bonsu

Introductie

Mijn gezin was actief betrokken bij onze plaatselijke kerk toen ik opgroeide. We woonden regelmatig elke zaterdag de diensten bij en namen deel aan verschillende wekelijkse activiteiten. Wat mij altijd opviel aan de kerk was het gemeenschapsgevoel: mensen zorgden echt voor elkaar. In een zomer organiseerde onze kerk een zendingsreis naar een andere staat voor een week. Het werken aan bouwprojecten en het helpen van lokale gezinnen in nood gaf op werkgebied voldoende voldoening, maar wat de ervaring onvergetelijk maakte, was het sluiten van blijvende vriendschappen tussen alle deelnemers, die tot lang na onze reis zouden voortduren.

Rentmeesterschap is een kernelement van de christelijke theologie, waarbij de nadruk wordt gelegd op een verantwoorde zorg voor de door God toevertrouwde hulpbronnen, inclusief materiële en geestelijke. Eén aspect van christelijk rentmeesterschap betreft het cultiveren van goede relaties binnen de kerk. Dit artikel bespreekt rentmeesterschap in relaties binnen de kerk. Het put uit de Schrift, theologische literatuur en praktische voorbeelden als bronnen. Bovendien biedt dit stuk tips voor het opbouwen van kwaliteitsrelaties door middel van bewuste rentmeesterschapspraktijken voor individuen en kerkelijke gemeenschappen.

Het belang van kwaliteitsrelaties in de kerk

Paulus vergeleek de kerkgemeenschap met een lichaam, waarbij elk onderdeel een unieke rol speelt in het mogelijk maken van het functioneren van het geheel. Net zoals de lichaamsdelen in cruciale mate van elkaar afhankelijk zijn, ondervinden alle lichaamsdelen, wanneer iemand lijdt of zich verheugt, een soortgelijke impact. Het benadrukt de betekenis van rentmeesterschap in relaties binnen de kerk, waarbij elk lid het welzijn van het geheel ondersteunt door elkaar lief te hebben, te dienen en op te bouwen in het geloof.

Nowery, K. (2004), *The Stewardship of Life*, benadrukt rentmeesterschap als een centraal aspect van christelijk discipelschap en bestrijkt alle gebieden van het leven, inclusief relaties binnen de kerkgemeenschap. Kwaliteitsrelaties in de kerk vereisen het ontwikkelen van vertrouwen tussen de leden, het tonen van respect en oprechte genegenheid jegens elkaar. Van gelovigen wordt verwacht dat ze elkaar nederig en onbaatzuchtig dienen en elkaar op hun geloofsreis aanmoedigen. Het bevorderen van betekenisvolle verbindingen die leden dichter bij elkaar brengen, is een integraal onderdeel van het ervaren van de volheid van Gods liefde en genade.

Om spirituele ontwikkeling en volwassenheid te bevorderen, moeten gelovigen onderling betekenisvolle relaties opbouwen. Arlan Miller (2018) merkt op hoe gezonde relaties de steun en aanmoediging tijdens de spirituele reis van ieder persoon kunnen vergroten. Het kan resulteren in een dieper begrip van Gods liefde en een groter gevoel van verbondenheid binnen

de kerkgemeenschap. Om sterke banden binnen de gemeenten te bevorderen, biedt het regelmatig bijwonen van erediensten, Bijbelstudies en gebedsbijeenkomsten volop mogelijkheden voor gemeenschap onder medegelovigen.

Het tot stand brengen van stevige banden binnen Gods familie of kerk is om verschillende redenen van cruciaal belang:

In de eerste plaats biedt het lidmaatschap van een kerk individuen verantwoordelijkheid, steun en aanmoediging die geestelijke groei mogelijk maken die tot diepere volwassenheid in het geloof leidt. Ten tweede kan het koesteren van kwaliteitsrelaties binnen Gods familie of de kerk emotionele steun bieden in moeilijke tijden. Het biedt een veilige ruimte om worstelingen te delen en tegelijkertijd troost en advies te ontvangen. In de derde plaats is de kerk een gemeenschap van gelovigen met een gedeeld geloof. Door kwaliteitsrelaties op te bouwen binnen Gods familie of de kerk, kunnen individuen een gevoel van verbondenheid voelen binnen een grotere samenleving. Bovendien kunnen ze, door het cultiveren van deze kwaliteitsrelaties, mogelijkheden tot dienen ontdekken die helpen diepere banden te smeden terwijl ze hun roeping als christenen vervullen.

Ellen White erkende de betekenis van het opbouwen van sterke relaties binnen Gods familie als essentieel voor spirituele ontwikkeling, zowel individueel als als instelling. Ze schreef: 'Liefde is de basis van godsvrucht. Wat het beroep ook is, niemand heeft zuivere liefde voor God, tenzij hij onzelfzuchtige liefde voor zijn broeder koestert.' De oprechte liefde en zorg die we voor onze geloofsgenoten hebben, weerspiegelen onze liefde voor God en spelen een cruciale rol in onze geestelijke ontwikkeling.

Relaties binnen mijn geloofsgemeenschap versterken

Het opbouwen van sterkere relaties binnen de kerkgemeenschap begint met het beoefenen van gastvrijheid – het verwelkomen van anderen in ons leven en het opbouwen van een gemeenschap, zoals vermeld in Romeinen 12:13. Dit kan worden bereikt door het delen van maaltijden, het bijwonen van kerkelijke evenementen, het aangaan van een dialoog en het organiseren van gesprekken over geestelijke zaken. Vrijgevigheid speelt ook een integrale rol bij goed rentmeesterschap, zoals vermeld in 2 Korintiërs 9:6-7. Het toont onze bereidheid om middelen, zoals financiën of tijd, te delen met de minder bedeelden, terwijl de banden binnen de kerkfamilies worden verdiept.

Bovendien spelen dienstbaarheid en leiderschap een essentiële rol bij het opbouwen van relaties. Door onze talenten en capaciteiten te gebruiken om in de behoeften van gelovigen te voorzien, kunnen we bijdragen aan de opbouw van de kerkgemeenschap, zoals vermeld in Efeziërs 4:11-13. Dit kan gedaan worden door vrijwilligerswerk te doen, een kleine groep te leiden of anderen te begeleiden. Als onderdeel van leiderschap moeten we anderen aanmoedigen hun vaardigheden te ontwikkelen en hun talenten te gebruiken om de kerkgemeenschap te dienen.

Hier volgen enkele praktische strategieën voor het cultiveren van kwaliteitsrelaties tussen gelovigen om de deelname aan aanbidding en betrokkenheid bij de gemeenschap te vergroten:

1. **Bezoek regelmatig de kerk:** Het bijwonen van erediensten, Bijbelstudies of gebedsbijeenkomsten kan ruime mogelijkheden bieden voor gemeenschap onder gelovigen. Het biedt mogelijkheden om met andere gelovigen om te gaan, deel te nemen aan aanbidding en deel te nemen aan gemeenschap. Regelmatig kerkbezoek kan een effectieve manier zijn om betekenisvolle relaties op te bouwen binnen Gods familie, waardoor er mogelijkheden worden geboden om andere gelovigen te ontmoeten, deel te nemen aan erediensten en te genieten van gemeenschapsactiviteiten.
2. **Deelname aan kleine groepen:** Deelnemen aan een kleine groep kan een veilige ruimte bieden om uitdagingen te delen, steun te krijgen en met gelijkgestemde individuen in contact te komen.
3. **Dienen in pastoraat:** Deelnemen aan het pastoraat kan een fantastische manier zijn om betekenisvolle verbindingen te smeden binnen de kerkgemeenschap. Door samen te werken met gelijkgestemde individuen die dezelfde passies delen, kun je door gedeelde ervaringen diepe banden opbouwen.
4. **Deelnemen aan bediening en zending:** Dit is een geweldige manier om betekenisvolle relaties op te bouwen binnen een kerkgemeenschap. Het werken aan gedeelde doelen creëert een ethos van een gedeeld doel en helpt individuen hun talenten en gaven te ontdekken en te ontwikkelen. Jezus leerde dat zijn leerlingen die anderen dienen, tot zijn hoogst gewaardeerde volgelingen behoren.¹⁴ Als we elkaar dienen, tonen we onze liefde voor God en elkaar, en versterken we tegelijkertijd de gemeenschap binnen de kerk.¹⁵
5. **Regelmatige communicatie:** Om relaties binnen een kerk te laten bloeien, moet regelmatige communicatie tussen gelovigen plaatsvinden via telefoontjes, sms-berichten, e-mails of sociale media. Het bijwonen van kerkelijke evenementen, deelname aan kleine groepen of Bijbelstudies en vrijwilligerswerk naast elkaar zijn geweldige manieren om bewuste verbindingen tot stand te brengen. Het uiten van waardering voor elkaar zorgt voor een gevoel van saamhorigheid en respect binnen een gemeente.¹⁶ Om eenheid en wederzijds respect te bevorderen, moeten de leden zich empathisch uiten en tegelijkertijd waardering voor elkaar tonen. Om eenheid en wederzijds respect te bevorderen, moeten de leden zich respectvol uiten en tegelijkertijd waardering tonen voor andere gelovigen.

---

¹⁴ Matteüs 23:11-12

¹⁵ 1 Petrus 4:10

¹⁶ Emmons & McCullough, 2003

6. **Neem deel aan actief luisteren en toon empathie:** Praktische communicatieve vaardigheden zijn nodig om sterke relaties op te bouwen. Het omvat actief luisteren naar anderen; hun standpunt begrijpen; empathie tonen voor hun gevoelens, ervaringen en emoties; en vriendelijkheid tonen. Idealiter zou het goed zijn om aandachtig te luisteren en tegelijkertijd empathisch te proberen te begrijpen wat anderen zeggen.¹⁷
7. **Oefen vergeving:** Bij het onderhouden van gezonde relaties is het beoefenen van vergeving van het allergrootste belang. Als er conflicten ontstaan, is het zoeken en verlenen van vergeving essentieel om relaties te herstellen en de eenheid binnen de kerk te bevorderen. Als gelovigen zijn we geroepen om prioriteit te geven aan de behoeften van anderen en elkaar lief te hebben.¹⁸ Het opbouwen van kwaliteitsrelaties binnen de kerk vergt bewuste inspanning en bereidheid van alle leden om prioriteit te geven aan de behoeften van anderen en hen lief te hebben zoals Jezus dat zou wensen.¹⁹ Door dit te doen kunnen gelovigen de volheid van de gemeenschapssteun ervaren die voortkomt uit het deel uitmaken van Gods familie.
8. **Deelnemen aan regelmatige gemeenschap en aanbidding:** Regelmatig naar de kerk gaan en deelnemen aan aanbidding zijn een integraal onderdeel van het opbouwen van sterke gemeenschapsrelaties. Door als groep gelovigen samen te komen, kunnen we persoonlijke ervaringen delen terwijl we elkaar spirituele steun bieden en onze religieuze overtuigingen delen.

Conclusie

Rentmeesterschap is diep geworteld in de christelijke overtuigingen en houdt in dat we ervoor zorgen dat we op verantwoorde wijze omgaan met de hulpbronnen die God ons heeft gegeven. Naar de kerk gaan, deelnemen aan kleine groepen, dienen in de bediening en open communicatie onderhouden zijn effectieve strategieën voor het ontwikkelen en versterken van relaties. Het tot stand brengen van betekenisvolle verbindingen binnen de kerk is essentieel voor spirituele ontwikkeling, emotionele steun, gemeenschapsopbouw en dienstbaarheid. Door te investeren in andere gelovigen kunnen individuen Gods genade ervaren binnen de kerkgemeenschap. Daarom moeten zowel individuen als gemeenschappen een verantwoord beheer van relaties binnen hun kerk bevorderen om robuuste en bloeiende, op geloof gebaseerde gemeenschappen van getrouwe individuen op te bouwen.

---

¹⁷ Guerrero L.K., Andersen P.A., Afifi W.A., 2010

¹⁸ Filippenzen 2:3-4; Johannes 13:34-35

¹⁹ Filippenzen 2:3-5

Verwijzingen:

De Gruchy, J. W. 2001. *The Stewardship of Life: Making the Most of All That You Have Been Given*. Louisville: Westminster John Knox Press.

Emmons, R. A., & McCullough, M. E. 2003. "Counting Blessings Versus Burdens: An Experimental Investigation of Gratitude and subjective Well-Being in Daily Life."

Journal of Personality and Social Psychology 84 (2): 377–389.

Gibson, J. L., & Guerrero, L. K. 2018. *Communicating in Relationships: A Guide for Couples and Professionals*. Oxfordshire: Routledge.

McManus, E. 2018. "Healthy Relationships in the Church." In *Discovering Healthy Church Growth*, 69–83. Oxfordshire: Routledge.

White, Ellen G. 1900. *Christ's Object Lessons*. Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 384.

Robert Osei-Bonsu, PhD, MEd
Hij dient als voorzitter van de West-Central Africa Division
of the GC of Seventh-day Adventists

DAG 4—Duurzame gezonde gewoonten ontwikkelen

Door N. David Emerson, MD

Tony rolde in een rolstoel ons nieuwe kantoor binnen. Mijn gezin en ik waren net terug van acht jaar in de Guam ZDA-kliniek en waren een huisartsenpraktijk begonnen in Oklahoma. Ik vroeg me af waarom Tony, een nieuwe patiënt met diabetes type 2, in een rolstoel zat. Met haar lengte van 1,80 meter woog ze 150 kilo, meer dan haar knieën konden dragen. Tragisch genoeg was ze blind vanwege jarenlange ongecontroleerde bloedsuikers. Ze had ook hoge bloeddruk (hypertensie). Haar bloeddruk was 180/90 toen ik haar voor het eerst zag... het had $\leq 120/80$ moeten zijn. Ze kon zich slechts één van de twee voorgeschreven bloeddrukmedicijnen veroorloven. Ze gebruikte ook een statinegeneesmiddel, waardoor haar cholesterol daalde tot 200 (in NL tussen 5-6), het gemiddelde niveau in Amerika. Helaas is het gemiddelde niet optimaal, omdat het nog steeds aanzienlijke risico's met zich meebrengt. Om haar bloedsuikerspiegel onder controle te houden, injecteerde ze 44 eenheden insuline per dag.

Gods plan ontdekken

Ik had haar kunnen vertellen dat diabetes genetisch bepaald is, dat er niets anders te doen valt dan haar medicijnen aan te passen en te wachten op verdere complicaties zoals een hartaanval, beroerte, nierfalen of amputatie, en dat ze gedoemd is dit gewicht de rest van haar leven te dragen. In plaats daarvan koos ik ervoor haar te vertellen over Gods plan voor een gezond lichaam, waardoor de behoefte aan medicijnen vaak kan worden geëlimineerd of aanzienlijk kan worden verminderd. De voedingscomponent van het plan werd ingesteld in de Hof van Eden toen God zei: “Alle planten en bomen op aarde zijn voor jullie. Jullie mogen de zaden en de vruchten eten.”²⁰

Ik nodigde haar uit om te beginnen met een totaal vegetarisch dieet waarbij ook oliën werden geëlimineerd. De reden voor de olievrije voedingsbenadering bij mensen met diabetes is wetenschappelijk onderbouwd.

Aan de Universiteit van Kentucky in 1973 gaf Dr. James Anderson magere, gezonde individuen één pond suiker per dag, waarbij slechts 5% van hun calorieën uit vet

---

²⁰ Genesis 1:29, BGT

bestond. Na elf weken konden ze onder de proefpersonen niet eens één diabeticus of prediabeticus voortbrengen. [Dit suikerrijke dieet wordt NIET aanbevolen!] Wanneer proefpersonen echter in minder dan twee weken op een vetrijk dieet werden geplaatst (65% van de calorieën uit vet), veroorzaakte dat dieet prediabetes.

Ons metabolisme kennen

Wanneer we koolhydraten binnenkrijgen, stijgt de bloedsuikerspiegel en de alvleesklier voelt dit en geeft insuline vrij (een 'sleutel'), die zich naar de insulinereceptoren op de cellen beweegt (de 'sleutelgaten'). De insulinesleutel opent de suikerdeuren naar de cellen, waardoor suiker binnenkomt en gebruikt wordt. Wanneer bepaalde vetten worden geconsumeerd, 'dichten ze de sleutelgaten af' en voorkomen ze dat de insuline de suikerdeuren opent. Het resultaat wordt insulineresistentie genoemd. De alvleesklier overwint dit aanvankelijk door meer insuline af te geven, maar raakt uiteindelijk vermoeid en kan de weerstand niet overwinnen. Bloedsuikers stijgen tot prediabetes- en diabetesniveaus. Recente onderzoeken suggereren dat geoxideerde vetten het probleem veroorzaken (bijvoorbeeld geëxtraheerde olijfolie zonder begeleiding van het antioxidant glutathion uit de olijf en vervolgens blootgesteld aan lucht). Dit geeft een nieuwe betekenis aan de opmerking van Ellen White: 'De olie, zoals deze in de olijf wordt gegeten, heeft de voorkeur boven dierlijke olie of vet.'²¹

In 1927 dacht Dr. James Shirley Sweeney dat hij diabetes kon geven aan medische studenten met een verandering in het dieet. Hij gaf ze een koolhydraatrijk dieet met suiker, snoep, gebak, witbrood, siroop, gebakken aardappelen, bananen, rijst en haver. Na twee dagen toonde de glucosetolerantietest geen diabetes of prediabetes aan. Hij gaf een andere groep twee dagen lang een vetrijk dieet van olijfolie, boter, mayonaise (gemaakt met eierdooiers) en 20% room. De glucosetolerantietest bij vier van hen toonde prediabetes aan, en de andere twee bevonden zich in het diabetesbereik. Deze studie was een van de eerste die suggereerde dat een hoge bloedglucose optreedt als reactie op een toenemende hoeveelheid voedingsvet en koolhydraten, en niet alleen op zichzelf.

Plantaardig vet, in zijn natuurlijke staat, in noten, zaden, olijven of avocado's is niet-geoxideerd.

Het ene ziekteresultaat houdt vaak verband met andere. Het was dus geen verrassing dat Tony meerdere gezondheidsproblemen had. Insulineresistentie is niet alleen een risicofactor voor prediabetes en

²¹ Ellen White, Counsels on Diet and Foods, 350

diabetes type 2, maar ook voor obesitas, hoge bloeddruk, verhoogde triglyceriden (het vet in het bloed) en lage HDL-waarden (het goede cholesterol). Bij elke patiënt met drie of meer van deze kenmerken wordt de diagnose insulineresistentiesyndroom gesteld. De hoge insulineproductie van de alvleesklier kan de nuchtere bloedsuikers jarenlang onder het diabetesbereik houden, maar daar zit een prijs aan: vetophoping, vooral in en rond de inwendige organen. Omdat deze extra insuline de vetopslag verhoogt en de vetverbranding vermindert, resulteert dit vaak ook in leververvetting en abdominale obesitas.

Voor Tony zou een olievrij 'Genesis 1:29'-dieet de insulineresistentie kunnen verlagen, wat zou resulteren in lagere insulineniveaus en gewichtsverlies. Een typisch gewichtsverlies van 1 à 2 pond per week vindt plaats wanneer er een gezonde stofwisseling is. Ook zou het overslaan van de avondmaaltijd (nu in de volksmond bekend als intermitterend vasten) zonder de totale dagelijkse calorieën te verminderen de tijd tussen de maaltijden vergroten wanneer vetverbranding optreedt, wat resulteert in een stabiel gewichtsverlies en een verminderde vetophoping in de lever.

Duurzaam maken

Dus zei ik tegen Tony dat zij moest doen wat mensen overal in de minder geïndustrialiseerde wereld doen: ze kiezen een volkoren graan (rijst, quinoa, gierst) en een peulvrucht (bonen, erwten, linzen, kikkererwten) die lokaal groeit als hun hoofdbestanddeel, en vullen vervolgens hun dieet aan met fruit, noten, zaden en groenten.

Land		
Mexico	Maïs	Bonen
China	Rijst	Erwten
India	Tarwe	Linzen
Ethiopië	Teff	Kikkererwten

Tegenwoordig kun je de peulvruchten in een Instant Pot, slowcooker of CrockPot doen, het graan een nacht in een rijstkoker doen en dan fruit en noten toevoegen voor een zoete ontbijtmaaltijd en groenten voor een hartige lunch. Een goed gekookt graan of fruit is een licht verteerbare avondmaaltijd als er een derde maaltijd wordt gegeten.

Tony accepteerde het nieuwe dieet vanwege de eenvoud, toegankelijkheid en bruikbaarheid ervan, maar zou het een uitdaging zijn om aan een dergelijk plan vast te houden? Velen zeggen 'ja'. Een studie gepubliceerd in het Journal of the American Medical Association (JAMA) op 5 januari 2005 heeft de uitdaging van het volgen van het dieet gedocumenteerd. Nadat individuen waren getraind om een van de vier verschillende diëten te volgen en de voor- en nadelen hadden verteld, vroegen onderzoekers later: 'Hoe goed doet u het op een schaal van 1 (nauwelijks aan de eisen) tot 10 (volledige naleving)?' Na drie maanden was niemand gemiddeld beter dan 5/10, en na zes maanden was niemand gemiddeld beter dan 4/10. Waarom deze mislukking als ze de voordelen kenden?

Ik weet zeker dat je het al geraden had: ze misten de kracht om door te zetten. Waarom? Met uitzondering van de talloze andere redenen om zich niet aan redelijke dieetinstructies te houden, zegt de Bijbel: 'Zoals door de ongehoorzaamheid van één mens alle mensen zondaars werden, zo zullen door de gehoorzaamheid van één mens alle mensen rechtvaardigen worden.'²² Adams val heeft zijn natuur aangetast, die hij aan ons, zijn kinderen, heeft doorgegeven. Nu voelen we allemaal de aantrekkingskracht om kwaad te doen, wat Paulus beschrijft als 'hun lichaam is een slaaf van de zonde.'²³ Het is een soort kracht of macht, zoals in de wet van de zwaartekracht. De meesten van ons hebben echter ook de wil om goed te doen, zoals Paulus zegt: 'mensen willen wel het goede doen.'²⁴ Deze wilskracht noemt hij de 'wet waarmee ik met mijn verstand instem.'²⁵ Wat gebeurt er als deze twee wetten of krachten elkaar ontmoeten? 'Maar in alles wat ik doe zie ik die andere wet. Hij voert strijd tegen de wet waarmee ik met mijn verstand instem en maakt van mij, in heel mijn doen en laten, een gevangene van de wet van de zonde.'²⁶

Als gevolg hiervan kunnen we af en toe overwinningen behalen, maar de 'wet van de zonde' wint uiteindelijk als de strijd alleen tussen deze twee tegengestelde wetten of krachten gaat. Paulus roept uit: 'Wie zal mij, ongelukkig mens, redden uit dit bestaan dat beheerst wordt door de dood?'²⁷ Wat is Gods oplossing voor

---

²² Romeinen 5:19

²³ Romeinen 7:23, BGT

²⁴ Romeinen 7:18, BGT

²⁵ Romeinen 7:23

²⁶ Idem

²⁷ Romeinen 7:24

onze wanhopige situatie? 'Maar God bewijst ons zijn liefde, doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren.'²⁸ Door zijn dood werden twee gaven verkregen: het eeuwige leven en een derde wet of kracht, genaamd de 'wet van de Geest die in Christus Jezus leven brengt.'²⁹ 'Dus wie in Christus Jezus zijn, worden niet meer veroordeeld. De wet van de Geest die in Christus Jezus leven brengt, heeft u immers bevrijd van de wet van de zonde en de dood.'³⁰ 'De Geest van het leven' verwijst naar de heilige Geest, en de 'wet van de Geest van het leven' is de kracht die de heilige Geest aan het leven geeft. Wanneer deze derde wet of kracht wordt gekoppeld aan de wet van mijn verstand (wilskracht), brengt het de overwinning over de wet van de zonde in mijn leden teweeg, zoals Paulus beschrijft. Om dit te ervaren, moeten we dagelijks de heilige Geest in ons leven uitnodigen³¹ en zijn leiding aanvaarden.

Twee jaar na de bovengenoemde JAMA-studie lanceerde Susan Gregory de blog 'The Daniel Cure', om mensen te helpen een nauwere wandel met God te krijgen, zoals Daniel deed. Dus, vergelijkbaar met de gewoonte van Daniël, omvatte het een volledig vegetarisch dieet³² en een ochtendmeditatie van 15 minuten³³ gedurende 21 dagen. Vervolgens moedigde ze hen aan om het programma op eigen kracht voort te zetten. Met behulp van dezelfde volgzzaamheidsschaal ontdekte Rick, een onderzoeker, dat door simpelweg de ochtenddevotie toe te voegen, de naleving van het dieet na drie maanden ging van 5/10 (zonder wijding) naar 8,5/10 (met wijding), en na zes maanden van 4/10 naar 8/10. Naleving verdubbelde door tijd met God door te brengen!

Tony, onze patiënt, deed iets opmerkelijks: ze voerde uit wat we hadden aanbevolen en hield vol! Met de hulp van haar ondersteunende echtgenoot volgde ze een intensief plantaardig, volledig vegetarisch dieet. Binnen twee maanden daalde haar bloeddruk naar 94/56 en stopte ze met het innemen van haar bloeddrukmedicijnen. Binnen een jaar was ze van haar insuline-injecties af en waren haar bloedsuikerwaarden binnen aanvaardbare grenzen. In twee jaar tijd daalde haar gewicht van 150 kilo naar 96 (ongeveer een pond per week) zonder opgelegde caloriebeperking en zonder speciale oefeningen (ze zat in een

---

²⁸ Romeinen 5:8

²⁹ Romeinen 8:2

³⁰ Romeinen 8:1-2

³¹ Lucas 11:13

³² Daniël 1:12

³³ Daniël 6:11

rolstoel). Door de gewichtsvermindering beschouwde haar orthopedisch chirurg haar nu als kandidaat voor een bilaterale knieervanging. Ze begon zelfs weer te lopen na haar operatie. In plaats van van kwaad tot erger te gaan, ging het juist beter!

Overweeg je de noodzaak om te veranderen naar nieuwe, gezonde gewoonten? Wil je een betere rentmeester van je lichaam worden? Overweeg sterk om een dieet te volgen dat rijk is aan volledig plantaardig voedsel, zoals peulvruchten, granen, fruit, noten en groenten, en elimineer oliën, vlees, zuivelproducten en ultrabewerkte voedingsmiddelen met toegevoegde suikers. Vergeet niet om andere elementen van een gezonde levensstijl op te nemen en te integreren, en niet alleen te focussen op één gezondheidsprobleem of symptoom. Je bent een heel mens! Zorg ervoor dat de nieuwe gewoonten eenvoudig, toegankelijk en praktisch te implementeren zijn. Bovenal kun je de kracht vinden om je daaraan te houden met een dagelijks devotioneel schema in de ochtend, en kracht tot verandering en leiding van de heilige Geest krijgen.

N. D. Emerson, MD

Dag 5—Getuigen van een persoonlijke Verlosser

Door Jim Howard

Heb je je weleens eenzaam gevoeld in een menigte? Omringd door massa's mensen, maar door niemand opgemerkt? In deze wereld is het gemakkelijk om je onzichtbaar te voelen. Mensen lopen vlak langs ons heen, verdiept in hun eigen belangen en laten ons achter met de vraag of het iemand echt iets kan schelen.

Maar Jezus is anders. Hij is geïnteresseerd in ons. Hij merkt ons op. De liefde van Jezus geldt niet alleen voor 'de wereld', maar voor ieder individu. De schoonheid van de gelijkenis van de verloren schapen is het aantal schapen dat verloren ging.³⁴ Het was er één. Maar één. En de goede Herder zocht dat ene verloren schaap totdat Hij het vond. Zo is de liefde van Jezus. Het is persoonlijk. Jij bent alles waard voor Hem. Dus toen Jezus op aarde rondliep, bediende Hij mensen individueel. 'Ieder persoon was kostbaar in zijn ogen.'³⁵ Als trouwe en zorgzame rentmeesters zijn wij geroepen om op zijn manier zijn verloren schapen te zoeken.

Persoonlijke inzet

De persoonlijke belangen en inzet van Jezus zijn de definitie voor de manier waarop Hij mensen tegemoet treedt:

'De Heer wil dat ieder mens met zijn woord van genade bekend raakt. Dat moet voor een groot deel gebeuren door middel van persoonlijk contact. Zo ging Christus zelf ook te werk. Hij hield zich vooral bezig met persoonlijke gesprekken en wist hoe belangrijk die één-op-één contact is. Want via die ene mens verbreidt het evangelie zich vaak naar duizenden anderen.'³⁶

Het was tegen één man, Nicodemus, dat Jezus de bekende woorden sprak: 'Want God had de wereld zo lief.' Maar het was niet alleen 'de wereld' waar Jezus zich zorgen over maakte. Hij gaf om de persoonlijke situatie van Nicodemus: 'Begrijpt u dit niet,' zei Jezus, 'terwijl u een leraar van Israël bent?'³⁷ Het was de persoonlijke belangstelling die Jezus voor Nicodemus had die hem ertoe bracht uiteindelijk een toegewijde leerling te worden.

Hetzelfde zou kunnen worden gezegd over de vrouw uit Samaria in Johannes 4. Midden in een discussie over Joden en Samaritanen maakte Jezus de zaak persoonlijk: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.' 'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus, 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.'³⁸ Toen de vrouw vertrok om haar stadsgenoten over de ontmoeting te

---

³⁴ Lucas 15:4

³⁵ Ellen White, *Gospel Workers*, 117

³⁶ Ellen White, *Verhalen om verder te vertellen*, 185

³⁷ Johannes 3:10

³⁸ Johannes 4:16-18

vertellen, waren het niet de onderwijzingen van Jezus over de ware aanbidding die zij doorgaf. In plaats daarvan zei ze: 'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?'³⁹ Het was de manier waarop Hij haar persoonlijk aansprak, die haar hart raakte.

Natanaël vroeg zich af of er iets goeds uit Nazaret kon komen, maar toen Jezus hem een 'echte' Israëliet noemde, trok dat zijn aandacht. "Hoe ken je me?" was het spottende antwoord van Natanaël. 'Jezus antwoordde: 'Ik had je al gezien voordat Filippus je riep, toen je onder de vijgenboom zat.'⁴⁰ En dat was alles wat nodig was om Natanaël te overtuigen. 'Rabbi,' zei Natanaël, 'U bent de Zoon van God, U bent de koning van Israël!'⁴¹ Het was niet alleen de wonderbaarlijke aard van Jezus' kennis die het hart van deze leerling veroverde – het was de persoonlijke aard. Het was het feit dat Jezus genoeg om hem gaf om details over het leven van Natanaël te kennen en persoonlijke belangstelling voor hem te tonen.

Zelfs de ooggetuigenverslagen van vertrouwde vrienden waren niet genoeg om Tomas te laten geloven dat Jezus uit de dood was opgestaan. Maar dat veranderde allemaal toen Jezus aan de leerlingen verscheen en zijn twijfel persoonlijk met hem besprak: 'Daarna richtte Hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!'⁴²

Saulus van Tarsus was een vervolger van christenen voordat hij de grote apostel Paulus werd. Hij weigerde te overwegen dat de nederige Nazarener de langverwachte Messias zou kunnen zijn. Dat wil zeggen, totdat hij een ontmoeting met Jezus had. De verheerlijkte Christus stelde zichzelf aan Paulus voor als iemand die hem persoonlijk kende: 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt.'⁴³ Paulus wist op dat moment dat Jezus zijn hart had gelezen. Hij had tegen de overtuiging van de Geest geschopt of zich verzet. Paulus voelde zich gedrongen zich over te geven aan de wonderbaarlijke liefde van Christus, 'die mij heeft liefgehad en zich voor mij heeft prijsgegeven.'⁴⁴

Petrus had zijn trouw aan Jezus publiekelijk bekend gemaakt. Maar ondanks al zijn zelfvertrouwen was hij niet erg zelfbewust. Zoals zo velen van ons zou Petrus het op de harde manier moeten leren. Eén keer, twee keer, drie keer verloochende hij zijn Heer. En toen kwam het noodlottige moment. Onmiddellijk na de definitieve ontkenning 'draaide de Heer zich om en keek naar Petrus.'⁴⁵ Hoe kon het zijn dat Jezus aan Petrus dacht terwijl Hij zelf leed? Het waren de persoonlijke liefde en aandacht van Jezus, zelfs na het verraad van Petrus, die de apostel op zijn knieën dreef en hem tot een volledig bekering leidde.

---

³⁹ Johannes 4:29

⁴⁰ Johannes 1:48

⁴¹ Johannes 1:49

⁴² Johannes 20:27-28

⁴³ Handelingen 9:5

⁴⁴ Galaten 2:20

⁴⁵ Lucas 22:61

Individuele belangstelling tonen voor mensen is iets wat iedere leerling van Jezus kan doen. Dit is waar het bij getuigen allemaal om draait, en het is de grote behoefte van de kerk: 'Alleen de methode van Christus zal echt succes opleveren bij het bereiken van de mensen. . . . Het is nodig om door persoonlijke inspanning dicht bij de mensen te komen. Als er minder tijd zou worden besteed aan preken en meer tijd aan persoonlijke bediening, zouden grotere resultaten worden gezien.'⁴⁶

Het maken van leerlingen is in de eerste plaats een persoonlijk werk. Dat kan niet alleen met preken worden bereikt. Het persoonlijke getuigenis van ieder kerklid is nodig. Jezus zei: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders. Vraag dus de eigenaar van de oogst of Hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen.'⁴⁷ Wat nodig is, zijn meer arbeiders – meer mensen met het zorgzame hart van Jezus, bereid belangstelling te tonen voor het eeuwige welzijn van mensen.

Het groeiproces

Jezus' beeldtaal van de oogst geeft ons een Bijbelse strategie die we kunnen volgen bij onze persoonlijke inspanningen om leerlingen te maken: het groeiproces. Ten eerste beroeren we het hart door vriendschap te sluiten met mensen en hen te laten zien dat het ons iets kan schelen. Vervolgens planten we zaden van waarheid door een geestelijk gesprek aan te gaan, hen uit te nodigen voor een Bijbelstudie of kerkelijk evenement of door een stukje literatuur te delen. Wanneer er belangstelling wordt getoond, is het tijd om die belangstelling te cultiveren door samen een reeks Bijbelstudies te doorlopen om een beter begrip van de waarheid te krijgen. Aan het einde van deze studies moeten we positieve beslissingen nemen door een beroep te doen op onze vrienden om Jezus te volgen en zich te laten dopen. Ten slotte moeten we de oogst veiligstellen door onze vrienden te voeden in de ontwikkeling van spirituele gewoonten en hen op te leiden om zelf leerlingen te maken. De sleutel tot succes zal de persoonlijke belangstelling, sympathie en liefde zijn die je in al je inspanningen tot uitdrukking brengt.

Onze liefde voor God en anderen is slechts een weerspiegeling van zijn liefde voor ons. 'Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad.'⁴⁸ En de kracht van die liefde ligt voor een groot deel in haar persoonlijke aard. Wij houden van Jezus, niet alleen omdat Hij de Verlosser van de wereld is, maar omdat Hij onze Verlosser is. Op dezelfde manier gaat het bij het maken van leerlingen om een nauwe band met mensen, hen op te merken, naar hen te luisteren en persoonlijke belangstelling voor hen te tonen.

---

⁴⁶ Ellen White, *The Ministry of Healing*, 143

⁴⁷ Matteüs 9:37-38

⁴⁸ 1 Johannes 4:19

Het gaat erom onze liefde te tonen door middel van dit persoonlijke werk, en hen vervolgens het goede nieuws van een persoonlijke Verlosser te vertellen.

Jim Howard
Personal Ministries and Sabbath School, Director
General Conference

Om meer te weten te komen over Christus' methode voor het werven van leerlingen en voor leerbronnen, verwijzen we je naar grow.adventist.org.

Dag 6—Structuur aanbrengen en de sabbat houden

Door Dr. Leonard Johnson

‘Zolang het dag is, moeten we het werk doen van Hem die Mij gezonden heeft; straks komt de nacht en dan kan niemand iets doen.’⁴⁹

We hebben de verantwoordelijkheid van een zaakwaarnemer gekregen om de kostbare hulpbronnen zoals tijd, financiën, onszelf en talenten die onze Schepper ons heeft gegeven, goed te beheren. Deze verplichting wordt duidelijk vermeld in Psalm 100:1-3, waar de psalmist ons smeekt: ‘Juich de HEER toe, heel de aarde, dien de HEER met vreugde, kom tot Hem met jubelzang. Erken het: de HEER is God, Hij heeft ons gemaakt, Hem behoren wij toe, zijn volk zijn wij, de kudde die Hij weidt.’ Bovendien spoort de apostel Paulus gelovigen overal ter wereld aan om ‘God eer te bewijzen met ons lichaam.’⁵⁰ Dit houdt in dat we God moeten verheerlijken door het gebruik van talenten, middelen en zeker van tijd, wat de focus is van deze boodschap.

Een geschenk van God

In tegenstelling tot de gaven van talenten en schatten is tijd iets wat we gemeenschappelijk hebben. Talenten zijn gebaseerd op iemands capaciteiten⁵¹ en financiële middelen zijn afhankelijk van wat God verdeelt of toestaat. God heeft echter aan ieder mens dezelfde hoeveelheid tijd per dag gegeven: 24 uur. Inderdaad, een onpartijdige God! Het Hebreeuwse woord *yom* dat in Genesis 1 voor dag wordt gebruikt ‘verwijst altijd naar een periode van vierentwintig uur waarin het woord wordt gewijzigd door een bepaald of hoofdtelwoord.’⁵² Bovendien legt Eugene Peterson in het boek *Working the Angles: The Shape of Pastoral Integrity* het begin en einde van een dag uit. Volgens Byran Catherman vertelt Peterson ons in wezen dat ‘de dag niet begint als we wakker worden. In feite gaan we de dag slapend en rustend binnen, onbewust van wat God doet als Hij de dag begint. We krijgen de kans om wakker te worden met een dag die al gecreëerd is en we hebben niets gedaan om dit te laten gebeuren.’ Het is duidelijk dat de verwijzing naar een dag in Genesis 1 letterlijk een periode van 24 uur is, die de hele week elke dag een geschenk van tijd inhoudt. Dit opmerkelijke geschenk van tijd van de Schepper vereist dat we deze verstandig verdelen over aanbidding, werk, gezin, onszelf, rust, enzovoort. Peter Drucker merkt op: ‘Tijd is de meest schaarse hulpbron, tenzij het wordt beheerd, kan niets anders worden beheerd.’

Hoe maak je tijd vrij voor al het bovenstaande? Prioriteiten stellen is cruciaal.

---

⁴⁹ Johannes 9:4

⁵⁰ 1 Korintiërs 6:20

⁵¹ Zie Romeinen 12:6-9

⁵² James Strong, *Strong's Exhaustive Concordance of the Bible*, elektronische red

De noodzaak om prioriteiten te stellen

In Johannes 9:4 verklaart Jezus: 'Zolang het dag is, moeten we het werk doen van Hem die Mij gezonden heeft; straks komt de nacht en dan kan niemand iets doen.' Het gevoel van urgentie is hier overduidelijk. Jere Patzer, een voormalig voorzitter van de North Pacific Union, vat deze urgentie samen door te beweren dat 'leiders een 'bewuste' bediening moeten hebben.'⁵³ Met deze uitspraak doelt hij bewust op het belang van het beheren van tijd om het beste en het meeste uit een dag te halen. Bovendien definieert Edgar Mills het concept van 'intentionaliteit' als 'het doelbewust zoveel mogelijk sturen van iemands leven in plaats van het te laten bepalen door externe druk.' In wezen moet men proactief de leiding nemen over zijn leven en dat wat eromheen ligt, in plaats van toe te staan dat de omstandigheden iemands leven beheersen en dicteren. Benjamin Franklin vatte het goed samen toen hij zei: 'Als je niet plant, ben je van plan te falen.'

Toen ik op de middelbare school zat, leerde ik de kunst van het plannen van mijn dag de avond ervoor door een agenda te maken. Ik schreef in volgorde van belangrijkheid op wat ik moest doen. Hoewel het blijkbaar routine is, werkte dit voor mij goed. Dat wil natuurlijk niet zeggen dat alles klaar was; maar meestal voldeed ik aan de deadlines zonder de aanbiddingstijd en de belangrijke dingen van het leven in gevaar te brengen. De geïnspireerde schrijfster Ellen White zegt: 'Het is verkeerd om onze tijd te verspillen. . . . Als elk moment op waarde wordt geschat en op de juiste manier wordt benut, zouden we tijd moeten hebben voor alles wat we voor onszelf of voor de wereld moeten doen.'⁵⁴ Het is geen wonder dat de apostel Paulus gelovigen smeekt: 'Let er dus goed op welke weg u bewandelt, gedraag u niet als dwazen maar als verstandige mensen. Gebruik uw dagen goed, want we leven in een slechte tijd.'⁵⁵ Goed opletten betekent 'strikt', 'nauwkeurig', 'ijverig', 'zorgvuldig' wandelen, zoals opgemerkt in de Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 6.

Kort gezegd zegt de tekst dat men 'ijverig moet letten op hoe (hij/zij) loopt.' De volgeling van God wordt gemaand 'een gedisciplineerde handelwijze te volgen.' Hij moet er alles aan doen om 'de verleidingen die hem omringen te weerstaan.'⁵⁶ En daarbij moet hij de tijd verzilveren of de kans optimaal benutten. Het is zo gemakkelijk om uit te stellen. Denk bijvoorbeeld eens aan de vele plannen en goede voornemens die aan het begin van het jaar zijn gemaakt. Zijn ze geïmplementeerd en worden ze nog steeds nagestreefd? Filosoof Lao Tzu zegt: 'Een reis van duizend mijl begint met een enkele stap.'

Marc Levy maakt de noodzaak van het stellen van prioriteiten duidelijker. Hij zegt: 'Stel je voor dat er een bankrekening is die elke ochtend €86.400 op je rekening bijschrijft. Er wordt geen saldo van dag tot dag overgedragen. Elke avond verwijderd de bank het deel van het saldo dat je overdag niet hebt gebruikt. Wat zou jij doen? Trek natuurlijk elke cent eruit! Ieder van ons heeft zo'n bank. De naam is TIJD. Elke ochtend krijg je 86.400 seconden toegekend. Elke nacht schrijft het met verlies af wat je niet in een goed doel hebt geïnvesteerd. Het brengt geen saldo met

---

⁵³ The Road Ahead, 70

⁵⁴ The Ministry of Healing, 208

⁵⁵ Efeziërs 5:15-16

⁵⁶ SDABC, deel 6

zich mee. Het staat geen rood staan toe. Elke dag wordt er een nieuwe rekening voor je geopend. Elke nacht verbrandt het de overblijfselen van de dag. Als je de stortingen van die dag niet gebruikt, is het verlies voor jou. Je kunt niets bewaren voor 'morgen.' Je moet in het heden leven met de inleg van vandaag. Investeer het om er het maximale uit te halen op het gebied van gezondheid, geluk en succes. De klok loopt. Haal het beste uit vandaag.'

Bevoorrechte tijd

Het is moeilijk om over tijd te praten zonder rekening te houden met de dagen van de week, zoals eerder vermeld. Bovendien zou het roekeloos zijn om over dagen en tijd te praten zonder rekening te houden met het wekelijkse geschenk van de sabbat. De woorden van Mozes blijven weerklinken en herinneren mensen overal ter wereld eraan: 'Zes dagen lang kunt u werken en al uw arbeid verrichten, maar de zevende dag is de sabbat, die gewijd is aan de HEER, uw God; dan mag u niet werken.'⁵⁷ Daarom: 'Houd de sabbat in ere als een heilige dag.'⁵⁸

Deze tijdige herinnering elke week is bedoeld om evenwicht en perspectief te creëren, waardoor jij en ik opnieuw contact kunnen maken met onze God, onszelf, ons gezin en de natuur en ons kunnen aanpassen aan Gods ritme van de tijd. De beroemde joodse schrijver Abraham Heschel noemt de sabbat 'een paleis in de tijd.'

Elke zevende dag daalt Gods hemelse paleis van de hemel naar de aarde, en de Heer nodigt ons uit in de glorie van zijn aanwezigheid gedurende deze periode van 24 uur om een tijd van intieme gemeenschap met Hem door te brengen. De sabbat wijst ons elke week op onze Schepper en Verlosser en nodigt ons uit Hem te aanbidden. Is het een wonder dat de sabbat centraal staat in de grote controverse over de waardigheid van Christus om als Schepper aanbeden te worden? Aanbidding op de sabbat is een goed bestede tijd met onze Schepper en Verlosser! En het goede nieuws is dat dit op de nieuwe aarde zal voortduren.⁵⁹

Tot slot verwijs ik naar een interessante analogie van Stephen Covey, die de noodzaak onderstreept om de sabbat te omarmen, of wat ik 'bevoorrechte tijd' noem. Covey zegt: 'Stel dat je iemand in het bos tegenkomt die koortsachtig aan het werk is om een boom om te zagen. 'Wat ben je aan het doen?' vraag je. 'Zie je het niet?' luidt het ongeduldige antwoord. 'Ik ben deze boom aan het zagen.' 'Je ziet er uitgeput uit!' roep je uit. 'Hoe lang ben je al bezig?' 'Meer dan vijf uur,' antwoord hij, 'en ik ben gesloopt! Dit is zwaar werk.' 'Waarom neem je niet een paar minuten pauze en slijp je de zaag?' vraag je. 'Het gaat vast een stuk sneller.' 'Ik heb geen tijd om de zaag te slijpen,' zegt hij nadrukkelijk. 'Ik heb het te druk met zagen!''

Misschien zijn veel mensen gestrest, verontrust en in de problemen, simpelweg omdat ze het te druk hebben om dagelijks quality time met God door te brengen en Gods sabbat te omarmen – een pauze in de tijd die bedoeld is om te vernieuwen, te herstellen en een doel en perspectief te bieden. Ik moet mijn zaag slijpen. Dit advies van president Abraham Lincoln verdient de volledige aandacht van degenen die in een waanzinnige wereld leven: 'Als ik acht uur had om

---

⁵⁷ Exodus 20:9-10

⁵⁸ Exodus 20:8

⁵⁹ Zie Jesaja 66:22-23

een boom om te hakken, zou ik zes uur besteden aan het slijpen van mijn bijl.' Tijd doorbrengen met God, je bijl slijpen is nooit verspilde moeite!

Dr. Leonard Johnson werkt als uitvoerend secretaris van de Inter-American Division of the GC.

Dag 7—Gods school van vertrouwen

Door Marcos Bomfim

Is het waar dat tienden moeten worden gegeven met het doel de zending van de kerk te ondersteunen, of is er een hoger doel voor het geven van tienden? Eén doel is waarom ons wordt opgedragen tienden te betalen, en een ander doel is hoe de tienden moeten worden gebruikt nadat deze zijn gegeven.

Om veelgemaakte fouten met betrekking tot dit probleem te voorkomen, zullen we de instructies doornemen over *waarom* we tienden afdragen en *hoe* we tienden moeten geven.

Waarom tienden?

1. **Tienden zijn een uiting van vertrouwen.** Elke keer dat er tienden naar de voorraadschuur worden gebracht volgens Gods voorschrift, getuigt dit ervan dat de aanbidder gelooft dat er een God in de hemel is, dat Hij de Onderhouder en de Voorziener is⁶⁰ en dat hij nog steeds in de Bijbel gelooft als Gods Woord, een betrouwbare gids voor het leven.⁶¹ In feite is het afzien van het afdragen van tienden, uit angst dat de resterende middelen niet voldoende zouden zijn, een indicatie dat iemand God niet langer vertrouwt als de Voorziener en Onderhouder. Die persoon gelooft niet langer dat er een bovennatuurlijke beloning bestaat voor degenen die tienden afdragen.⁶²

Dat is de reden waarom het ontbreken van tienden, wanneer er wel inkomen is, een indicator is van afvalligheid. En omdat het zo gevaarlijk is voor iemands geestelijk leven, moet dit gebrek aan vertrouwen op een liefdevolle en verantwoordelijke manier worden aangepakt door geselecteerde en trouwe kerkleiders, degenen die zichzelf zien als bewakers van de zielen van mannen en vrouwen die aan hen zijn toevertrouwd.

2. **Tienden geven is een oefening van trouw,** 'Zo leert u steeds opnieuw te leven in ontzag voor de HEER, uw God.'⁶³ Het is niet ongevoel dat kerkleden en zelfs predikanten het doel van het geven van tienden verwarren met het gebruik van de tiende, of hoe deze wordt besteed.⁶⁴

Degenen die tienden afdragen, worden verondersteld dit te doen uit erkenning van God als Schepper, Eigenaar van alle dingen en Wetgever van het universum. Het verlangen om tienden te betalen werd niet in het menselijk hart en ook niet in de kerkbesturen opgewekt. Zoals God zelf heeft bevolen,⁶⁵ bevestigt de handeling van het geven van

---

⁶⁰ Psalm 145:14-16, 19-20

⁶¹ Psalm 119:105

⁶² Maleachi 3:10-11

⁶³ Deuteronomium 14:23

⁶⁴ Zie Numeri 18:21; 1 Korintiërs 9:3-14

⁶⁵ Leviticus 27:30-33; Maleachi 3:8-11

tienden dat de aanbidder zichzelf op één lijn brengt met Gods instructies en dit doet uit onderwerping aan zijn Woord.

3. **Tienden en de sabbat** zijn tekenen van loyaliteit aan God, een erkenning van zijn soevereiniteit. Beide praktijken vereisen echte opoffering (van tijd en/of middelen), in het vertrouwen dat God daarin zal voorzien. Degenen die God vrezen en de sabbat houden, onthouden zich van werken en het genereren van inkomen gedurende die vierentwintig uur. Op hun beurt geloven zij dat God overvloedig zal voorzien in wat zij tijdens die uren hebben gemist.
Zij die tienden geven, uit eerbied voor de Heer, onthouden zich ervan zichzelf te voorzien van de tien procent van hun inkomen waar ze anders van zouden kunnen 'eten'. Ze doen dit vanuit het geloof dat God de vensters van de hemel zal openen en 'zegen in overvloed op je land laat neerdalen.'⁶⁶ Ze geloven ook dat de verwoester daardoor bestraft zal worden.⁶⁷
Daarom zijn het houden van de sabbat en het geven van tienden praktijken die geloof en vertrouwen oefenen in Gods vermogen om te voorzien, en elke deïstische neiging voorkomen. Deze praktijk zal leiden tot meer gebed, en gebed zal het geloof versterken, waardoor de weg wordt geopend voor God om door zijn wonderbaarlijke werken te voorzien.
4. **Tienden en het merkteken van het beest.** Degenen die het beest niet willen aanbidden, die het merkteken van het beest niet willen ontvangen, zullen vreselijk mishandeld worden. En de vervolging kan beginnen met economische sancties: 'Alleen mensen met dat teken – dat wil zeggen de naam van het beest of het getal van die naam – konden iets kopen of verkopen.'⁶⁸ Deze situatie zal voor Gods volk een onvoorstelbaar stressvolle periode teweegbrengen. Een normaal leven in de samenleving zal niet langer mogelijk zijn. Eenvoudige dingen zoals het tanken van een auto, naar de supermarkt gaan en het betalen van energierekeningen zullen plotseling onmogelijk worden voor degenen die het merkteken van het beest niet hebben ontvangen. Hoe eet je als je niet kunt kopen? Daarom zullen ze alles achter zich moeten laten en vluchten naar onherbergzame plaatsen, waar ze moeten wachten op bovennatuurlijk onderhoud, zoals het volk van Israël in de woestijn.
Maar niet iedereen zal vertrouwen hebben. Wat zullen die belijdende christenen, die in tijden van relatieve vrede hun vertrouwen in God niet hebben uitgeoefend door het afdragen van tienden, doen? Zullen ze nu plotseling van gedachten veranderen en vertrouwen op Gods bovennatuurlijke vermogen om te voorzien? Zullen ze nu al hun bezittingen achterlaten om te vluchten, vertrouwend op Gods voorziening? De daad van het geven van tienden is Gods vertrouwensschool die zijn volk zal voorbereiden op veel moeilijkere uitdagingen, die in frequentie en kracht zullen toenemen naarmate we de wederkomst van Jezus naderen.

---

⁶⁶ Maleachi 3:10

⁶⁷ Maleachi 3:11

⁶⁸ Openbaring 13:17

Hoe tienden afdragen?

1. **Tienden zijn een reguliere offergave**, gegeven na enig inkomen of vergoeding.⁶⁹ In die zin is er geen ruimte voor spontaniteit bij het geven van tienden, omdat deze niet wordt voortgebracht of aangewakkerd door enig menselijk initiatief of gevoel. In plaats daarvan zou het moeten worden ingegeven door Gods initiatief die ons van een inkomen of vergoeding voorziet. Het vertelt ons dat het altijd zijn geven is waar ons geven begint. Daarom moet de regelmaat waarmee wij tienden afdragen, de regelmaat volgen waarmee God ons enige financiële vergoeding of inkomen geeft. Het draait allemaal om Hem en zou ons terug naar Hem moeten leiden, als een dankbare reactie op zijn geven.
2. **Tienden zijn proportionele giften**, gegeven als een vast percentage van elk inkomen of elke vergoeding. Ook in dit opzicht is er geen ruimte voor menselijke spontaniteit, aangezien God de mens niet de taak heeft overgelaten om te kiezen welk deel hij als tiende wil geven. In plaats daarvan heeft Hij een specifiek percentage vastgesteld – een tiende (of tien procent) – als maatstaf voor onze verplichting en mensen mogen deze niet wijzigen. Grote aantallen mensen in de wereld leven in een financiële puinhoop, en een van de redenen is dat ze geen enkele controle hebben over hoeveel ze verdienen of uitgeven.
Maar door van mensen te eisen dat ze een deel van hun inkomen of vergoedingen afstaan, dwingt God hen indirect om hun inkomsten nauwkeurig te beheren. (Het is duidelijk dat als we niet precies weten hoeveel iemand verdient, het onmogelijk is om een getrouwe tiende te geven.) Daarom moeten we, in plaats van het percentage aan te passen of een willekeurig bedrag als tiende te geven, ons aan de verhouding houden door God ingesteld: tien procent.
Er wordt verteld dat een kerklid tegen de predikant klaagde over hoeveel hij als tiende gaf. ‘Het is te veel,’ zei hij. De predikant nodigde hem onmiddellijk uit om te knielen en te bidden. Tot ontsteltenis van het kerklid bad de predikant: ‘Lieve Heer, deze arme broeder lijdt omdat hij teveel als tiende geeft. Geef hem alstublieft minder, zodat hij minder aan U hoeft terug te geven.’
3. **De tienden moeten naar Gods voorraadschuur worden gebracht.**⁷⁰ De plaats waar de tienden moesten worden gebracht, werd ook niet aan het menselijk oordeel overgelaten.⁷¹ Door alle tiendeninkomsten naar Gods vaste plaats te brengen, als een daad van aanbidding, wordt Gods volk verenigd in aanbidding voor Hem. Maar naast eenheid in aanbidding bevordert het brengen van de tiende naar de voorraadschuur ook de eenheid van doel en actie. Fondsen die door iedereen worden bijeengebracht, moeten op een collectieve manier worden beheerd, met behulp van het representatieve systeem, en niet op basis van individuele discretie. Ook zullen de grotere

---

⁶⁹ Leviticus 27:32; Spreuken 3:9-10

⁷⁰ Maleachi 3:10

⁷¹ Deuteronomium 12:3-6, 8, 11-14

hoeveelheden hulpbronnen die in de voorraadschuur worden verzameld, Gods volk in staat stellen groter te denken en het op een rechtvaardige manier te verdelen. Dankzij deze methode kan Gods werk beginnen en groeien, zelfs in regio's waar geen tienden worden gegeven vanwege de afwezigheid van gelovigen.

4. **Het geld van de tienden moet worden besteed volgens Gods aanwijzingen.** Hij bepaalde dat de tienden uitsluitend aan de Levieten moesten worden gegeven, 'als vergoeding voor de werkzaamheden die ze bij de ontmoetingstent verrichten.'⁷² Ook al zijn er geen Israëlitische Levieten meer die Gods tempel leiden en bevinden we ons nu in een ander tijdperk, het principe blijft bestaan. Die geestelijke Levieten, die door het lichaam van Christus zijn aangesteld en geautoriseerd om exclusief als geestelijke leiders van de kudde te werken en niet betrokken zijn bij enige andere seculiere onderneming, moeten worden onderhouden door tiendengelden.⁷³

Vanwege het pakhuisprincipe hanteert de Adventkerk een representatief bestuursmodel. Volgens dit model betalen lokale gemeenten nooit hun eigen predikanten, omdat het tiendengeld in zijn geheel naar de voorraadschuur wordt gestuurd. Dit systeem maakt een gelijke betaling mogelijk en biedt dezelfde salarisschaal aan alle predikanten van hetzelfde land of dezelfde regio. In de Adventkerk vallen predikanten van kleine of arme districten onder dezelfde salarisschaal als predikanten van grote en rijke districten. En hun inkomen voldoet aan een salarisschaal waarvan het plafond niet zal worden gewijzigd als er meer tiendengelden worden ontvangen. In plaats daarvan zal de kerk, als er meer tienden naar de schatkist van de Heer worden gebracht, meer werkers kunnen inhuren en de prediking van het evangelie kunnen versnellen.

Als Gods leiding wordt gevolgd, betekent dit dat de plaatselijke kerkbouw en werking niet mag worden ondersteund door tiendengelden. 'Het huis van aanbidding is het eigendom van de Heer, en er moet nauwgezet voor worden gezorgd [door middel van offers]. Maar het geld voor dit werk mag niet uit de tienden komen.'⁷⁴ Adventistisch onderwijs, liefdadigheid, enzovoort behoren ook tot de 'verschillende voorwerpen die, hoewel op zichzelf goed, niet het voorwerp zijn waarop de Heer heeft gezegd dat de tienden moeten worden toegepast. Degenen die de tienden hiervoor gebruiken, wijken af van de regeling van de Heer. God zal over deze dingen oordelen.'⁷⁵

Conclusie

God is degene die ons vertelt hoe we de tienden moeten brengen en hoe deze middelen, eenmaal verzameld in zijn voorraadschuur, moeten worden besteed. Volgens zijn Woord zal de tiende alleen tiende worden als [1] deze de juiste verhouding vertegenwoordigt (tien procent); [2] het naar de voorraadschuur wordt gebracht, zoals

---

⁷² Numeri 18:21

⁷³ Een duidelijke toespeling op dit principe is te vinden in 1 Korintiërs 9:3–14

⁷⁴ Ellen White, *Counsels on Stewardship* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1940), 102.

⁷⁵ Idem

door Hem bepaald; en [3] uitsluitend wordt gebruikt om de moderne geestelijke Levieten in stand te houden, degenen die door de kerk als geestelijke leiders zijn aangesteld en geautoriseerd. Dit is hoe het tiendengeld moet worden besteed.

Maar nog belangrijker dan dat is waarom wij tienden geven. De tiende moet worden gegeven met het doel God te leren eerbiedigen. Het is een stilzwijgende erkenning dat Hij de Schepper, Voorziener en Onderhouder is.

Marcos Bomfim

Dag 8—Onmogelijke gevers

Bijbeltekst: 1 Koningen 17:4–6

Een van de beroemdste Bijbelpassages die wordt aangehaald om zichzelf en anderen tot geven te stimuleren, is de tekst over de geefpraktijken van de Macedoniërs en de lof die zij ontvingen van de apostel Paulus. Hun vrijgevigheid wordt goed beschreven in deze woorden: ‘ze zijn door ellende zwaar op de proef gesteld maar zijn toch, vervuld van een overstelpende vreugde en ondanks hun grote armoede, zeer vrijgevig.’⁷⁶ Hoe was zo’n overdadig geven mogelijk in een tijd van schaarste en wanneer iemands middelen beperkt zijn? Zij zijn voorbeelden van onmogelijke gevers!

Terwijl de apostel Paulus de Macedoniërs introduceert als voorbeeld van geven, geeft hij een duidelijk antwoord op de vraag: “Hoe was dit mogelijk?” Dit is voor ons vandaag de dag zeer relevant. We lezen in 2 Korintiërs 8:1: ‘Broeders en zusters, wij willen u niet onthouden wat Gods genade tot stand heeft gebracht in de gemeenten van Macedonië.’ Het vermogen en de bereidheid van de Macedoniërs om te geven was een ‘genade van God’, letterlijk een geschenk van God. Paulus gebruikt het woord *charis*, vertaald met ‘genade’, niet minder dan zes keer om te spreken over het voorrecht deel te nemen aan de collecte of hoe God de gelovigen in staat stelt te geven.⁷⁷ De vrijgevigheid van de Macedoniërs werd niet van binnenuit, noch van buitenaf geactiveerd, maar van Gods kant. De kracht om te geven komt van degene die ons uitnodigt om te geven. Zodra de gelovige zichzelf aan God toewijdt, ontstaat op natuurlijke wijze de neiging om te geven.⁷⁸ Ze werden getransformeerd naar het beeld van de Goddelijke Gever. Laten we nadenken over hoe Gods genade de begerige mensen verandert in regelmatige gevers in een tijd van schaarste.

Raven worden tot bron van leven

De Bijbel vertelt ons hoe raven werden getransformeerd in kanalen van leven. Deze gebeurtenis wordt vermeld in 1 Koningen 17:4–6. Het was een tijd van langdurige droogte, die een hongersnood in het land Israël veroorzaakte. Elia, de profeet van God, kreeg de opdracht naar de beek Kerit, een afgelegen plaats, te gaan en zich daar te verstoppen. Er was water uit de beek beschikbaar, maar door de afwezigheid van dauw en regen zouden alle eetbare planten snel verdrogen. Eten werd een uitdaging. God had in zijn wijsheid voorzieningen voor deze situatie getroffen: ‘Ik heb de raven opgedragen je daar van voedsel te voorzien.’⁷⁹

Toen God in deze tijd van droogte over ‘raven’ sprak, stond Elia perplex. Meestal komen raven om zich te ‘voeden’ met dieren en andere wezens die tijdens een droogte van de honger omkomen. Nu zei God dat de raven niet zullen komen om zich te voeden met Elia’s dode lichaam, maar om Elia te ‘voeden’ vanwege de opdracht die God ze gaf. God had voor deze missie een vriendelijker vogel kunnen kiezen, maar hij koos de raven als kanalen van het leven. Elia wist wat het boek Mozes zegt over deze vogel, die vaak wordt afgebeeld als symbool van de

---

⁷⁶ 2 Korintiërs 8:2

⁷⁷ 2 Korintiërs 8:1, 6-7, 9; 9:8, 14

⁷⁸ 2 Korintiërs 8:5

⁷⁹ 1 Koningen 17:4

dood. We lezen in Leviticus 11:13–15: ‘De volgende vogelsoorten gelden voor jullie als oneetbaar; je mag er niet van eten en moet ze als weerzinwekkend beschouwen: de vale gier, de lammergier, de monniksgier, de wouw en de verschillende soorten buizerds, alle soorten kraaien en raven.’ Raven worden gecategoriseerd met de adelaar, de gier en de buizerd, de roofvogels, die een vraatzuchtige eetlust hebben. Elia was ongetwijfeld bekend met het incident toen Noach een raaf uitzond die ‘heen en weer bleef gaan totdat het water was opgedroogd.’⁸⁰ We kunnen raden waarom de raaf, in tegenstelling tot de duif, blij was om buiten de ark te zijn toen het water zich terugtrok. Het was een tijd voor onze raaf om zich te verlustigen aan de wezens die door de zondvloed waren vernietigd. Als alleseters eten ze voedsel van zowel plantaardige als dierlijke oorsprong. Dit is het soort vogel dat God had geboden om als bron van leven te dienen.

Weet je dat de zes beroemde raven van de Tower of London dagelijks worden gevoed met 170 kilo rauw vlees, bestaande uit muizen, kuikens, ratten en allerlei andere soorten rauw vlees? Als speciale traktatie krijgen ze koekjes gedrenkt in bloed. Onlangs moest de ravenmeester een van de raven, George, van de Toren wegsturen omdat hij de televisieantennes aan het opeten was. Onze God heeft een vreemd gevoel voor humor en gebruikt raven om zijn profeet te voeden! De raven waren onmogelijke gevers!

De Bijbel bericht hoe de raven reageerden op het gebod dat ze van God kregen: ‘De raven brachten hem daar ’s ochtends en ’s avonds brood en vlees, en water dronk hij uit de rivier.’⁸¹ In deze passage benadrukt de schrijver de standvastigheid en regelmaat waarmee de raven het voedsel naar Elia brachten. De beek droogde na enige tijd op, maar de raven hielden niet op een bron van leven te zijn totdat Elia de plaats verliet. Interessant is dat raven gewoonlijk geen dingen aan hun poten dragen zoals andere prooivogels; het vlees en het brood moeten in hun snavel hebben gezeten. Daarom konden deze raven het niet vermijden om het voedsel dat ze naar Elia brachten te zien, proeven en ruiken. Er was inderdaad een constante verleiding voor de raaf om het voedsel naar een andere plaats of naar hen eigen maag te brengen. Het is bekend dat raven slim zijn in het stelen van voedsel en het verbergen van voedsel op geheime plaatsen. De Bijbeltekst getuigt er echter van dat de raven trouw waren, zelfs als ze na de speciale levering onzeker waren over hun eigen levensonderhoud. De dienstverlening van de raven vertelt ons dat God van binnen naar buiten transformeert. Hij kan onmogelijke gevers gebruiken.

Moeten we deze reflectie alleen afsluiten met een ‘wow’ van verbazing? Laten we Job 12:7 lezen: ‘Vraag het vee hiernaar, het zal je onderrichten, vraag de vogels in de lucht, ze zullen het verkondigen.’ Als we de raven zouden kunnen ondervragen, wat zouden ze ons dan vertellen over het feit dat ze regelmatig voedsel naar Elia brachten? Wat kunnen we nu leren van deze korte passage, nu we de Opwekkingsweek voor Rentmeesterschap afsluiten: ‘De raven brachten hem daar ’s ochtends en ’s avonds brood en vlees.’

Onze roeping versus onze natuur

Als Gods volk hebben wij een opdracht gekregen die vergelijkbaar is met die van de raven. We lezen in Maleachi 3:10: ‘Breng alle tienden naar mijn voorraadkamer, zodat er

---

⁸⁰ Genesis 8:7

⁸¹ 1 Koningen 17:6

voedsel in mijn tempel is.' Wij zijn geroepen om voedsel naar het huis van God te brengen, geen brood en vlees, maar 'alle tienden.' De context van deze passage helpt ons te begrijpen dat God verwijst naar de tien procent van ons inkomen en onze offers. De Bijbel benadrukt ook de regelmaat waarmee gelovigen hun opdracht van het brengen van voedsel moeten vervullen. We lezen in Deuteronomium 16:17: 'ieder moet geven naar de mate waarin de HEER, uw God, hem heeft gezegend.' Deze tekst verwijst niet naar de tienden, maar naar offergaven. Niemand wordt gevraagd meer te geven dan wat men heeft ontvangen of wat hij/zij kan dragen. Deze tekst vermeldt echter een gemeenschappelijk principe dat op iedereen van toepassing is: 'Naar de mate waarin de HEER, uw God, hem heeft gezegend.' Als je gezegend bent, geef je in verhouding tot wat je hebt ontvangen.

Deze instructies en geboden van God filteren door onze menselijke natuur. De twee conflicteren vaak met elkaar. Hoewel God vrijgevigheid gebiedt, leidt onze natuurlijke neiging ons in de tegenovergestelde richting. De apostel Paulus spreekt over menselijk egocentrisme in de bekende passage van 2 Timotheüs 3:1–5. Daar somt hij de 19 kwade kenmerken van de laatste dagen op. Zijn lijst begint met de uitdrukking 'liefhebbers van zichzelf', *philautos*, liefde gericht op zichzelf, en noemt vervolgens 'liefhebbers van geld' als eerste uitdrukking. William Barclay maakt een interessante opmerking: 'Het is geen toeval dat de eerste van deze kwaliteiten een leven zal zijn waarin het zelf centraal staat. . . . Eigenliefde is de fundamentele zonde waaruit alle andere zonde voortvloeit.' Egocentrisme vormt de essentie van onze identiteit. Wij zijn onmogelijke gevers. Paradoxaal genoeg gebiedt de God die ons perfect kent ons om gevende kanalen te worden. Onze situatie lijkt vreemd genoeg op de opdracht die aan de raven werd gegeven in het verhaal van Elia. Gelukkig past God precies dezelfde oplossing op ons toe, net als bij de raven; Hij transformeert van binnen naar buiten.

Groeien als onmogelijke gever

De transformatie van een begerig naar een genereus wezen beperkt zich niet tot de soort van de raaf. De Bijbel geeft enkele verbijsterende voorbeelden van de verandering van egocentrische individuen in extravagante gevers. De twee belangrijkste voorbeelden zijn de weduwe die Elia te eten gaf, en Zacheüs.

Nadat Elia de Beek Kerit had verlaten, leidde God hem naar een plaats genaamd Sarefat in de streek van Sidon. Bij de stadspoort ontmoette Elia een weduwe die hout aan het verzamelen was. De profeet volgde Gods instructies op en vroeg de vrouw om water en vervolgens om een stuk brood. Dit verzoek bracht de vrouw in verwarring en ze antwoordde Elia: 'Zo waar de HEER, uw God, leeft,' antwoordde zij, 'ik heb niets meer in voorraad, alleen een handjevol meel in de pot en een restje olijfolie in de kruik. Kijk, ik heb net een paar takken geraapt om iets te eten te maken voor mij en mijn zoon. Als

dat op is, zullen we van honger sterven.⁸² Haar antwoord onthult haar instinct tot zelfbehoud. Ze wilde de weinige middelen die ze voor zichzelf en haar zoon had optimaal benutten, ook al was het een laatste maaltijd. Haar reactie was zowel natuurlijk als legitiem.

Het verhaal eindigt echter niet met een weigering, maar onthult een verschuiving van de zelfbehoudsmentaliteit. De weduwe koos er uiteindelijk voor om de middelen die ze had te gebruiken om voedsel voor Elia te bereiden. Achteraf gezien feliciteren wij de weduwe met haar wijze handelwijze. Haar actie leidde tot een wonder. Maar toen ze die dag naar huis terugkeerde om het eten klaar te maken en aan Elia te bezorgen, waren de voordelen van haar daden haar niet duidelijk. Waar vond ze de kracht, het geloof en het lef om eerst te geven en vervolgens te gebruiken wat er overbleef voor zichzelf en haar zoon?

Het volgende verslag komt uit Lukas 19, het verhaal van Zacheüs. Hij was van joodse afkomst, maar hij besloot samen te werken met de Romeinen, de heersende macht van die tijd, om een goed bestaan op te bouwen. Hij inde niet alleen zijn contributie voor verleende diensten, maar door middel van afpersingen en andere middelen bevredigde hij zijn verlangen naar meer. Als gevolg hiervan werd Zacheüs behandeld als een verrader van zijn volk en uitgesloten van de sociale en religieuze gemeenschap. Hij accepteerde zijn status als *persona non grata* omdat het nastreven van materiële bezittingen het dominante doel van zijn leven was. Het is interessant dat dezelfde Zacheüs op een gegeven moment een plechtige verklaring aflegde die zijn natuurlijke neiging niet weerspiegelt: 'Maar Zacheüs was gaan staan en zei tegen de Heer: 'Luister, Heer, de helft van mijn bezittingen zal ik aan de armen geven, en als ik iemand iets heb afgeperst, zal ik het viervoudig vergoeden.'⁸³ Hij heeft het over geven en terugbetalen in plaats van innen en vasthouden aan zijn portemonnee. Is dit een geval van gespleten persoonlijkheid?

Zacheüs heeft een transformatie van binnen naar buiten ondergaan, zoals bij de raven en de weduwe van Sarefat. We lezen over de uitleg die Jezus gaf in Lukas 19:9: 'Vandaag is dit huis redding ten deel gevallen.' Jezus verlostte hem van zijn natuurlijke neiging. De hebzuchtigste man van Jericho kon zich nu gedragen als de meest genereuze man van de stad. Op die dag werd een onmogelijke gever geboren. God kan dezelfde transformatie in ons uitvoeren die geroepen zijn om voedsel in de voorraadschuur te brengen.

De apostel Paulus beschrijft hoe de Macedoniërs werden veranderd in onmogelijke gevers: 'En ze gaven aanzienlijk meer dan we hadden verwacht: door Gods wil gaven ze zichzelf in de eerste plaats aan de Heer, en vervolgens ook aan ons.'⁸⁴ Wat God van ons verlangt, is misschien niet altijd gemakkelijk of natuurlijk. Het gaat vaak de menselijke

---

⁸² 1 Koningen 17:12

⁸³ Lucas 19:8

⁸⁴ 2 Korintiërs 8:5

verwachtingen te boven en vereist wat extra kracht, die we blijkbaar niet hebben. Terwijl de Macedoniërs met levensproblemen worstelden, 'gaven zij zichzelf in de eerste plaats aan de Heer,' en de Heer kwam voor hen en via hen tussenbeide. Het goede nieuws is dat Gods Geest ons van binnenuit kracht geeft en transformeert.

God kan van ieder van ons een onmogelijke gever maken, ongeacht onze biologische en sociale neigingen, door onze geest te vernieuwen. Gelovigen moeten zich niet laten ontmoedigen door de kloof tussen hun natuurlijke zelf en Gods verwachtingen op alle gebieden, inclusief geven. Je kunt een onmogelijke gever worden. Hij transformeert iedereen die 'zichzelf in de eerste plaats aan de Heer heeft gegeven' in kanalen om voedsel naar zijn huis te brengen. Bovendien zorgt Hij ervoor dat onze giften regelmatig en systematisch zijn, omdat we gezegend worden, en niet alleen ingegeven door gebeurtenissen of ons goede humeur. Ten slotte, Hij laat ons groeien tot partners in zijn laatste missie. Laten we dagelijks bidden voor de genade van het geven.

Aniel Barbe